

פרשת וישלח

חינוך הבנים

ועיקר כוונתו של יעקב אבינו בתשובתו לעשו "יעבר נא אדני לפני עבדו, ואני אתנהלה לאָטִי לרגל המלאכה אשר לפני ולרגל הילדים, עד אשר אבא אל אדני שעירה" (בראשית לג, יד), וסרובו המוחלט ללכת יחד עם עשו, זהו משום שכל עבודתו של יעקב אבינו עלי אדמות היתה לדאוג לקדושת ילדיו, ועל כן לא היה מוכן בשום אופן ללכת יחד עם עשו בדרך, כדי שילדיו לא ילמדו מדרכיו וממעשיו המקולקלים של עשו הרשע.

ומכך צריך כל אדם ללמוד עד כמה יש לו לשמור את צעדיהם של ילדיו היקרים, ולדעת בכל עת ובכל שעה היכן הם נמצאים ועם מי הם הולכים, ומי הם חבריהם. ואסור להסתפק בכך שהילד אומר: 'אני הולך לחבר פלוני' וכל כיו"ב, אלא צריך לדעת בדיוק לאן הוא הולך, והיכן הוא יהיה, ומתי יחזור, כדי שלא יפול חלילה במקומות לא רצויים.

וכמו שאסור לשומר העומד על משמרתו להירדם, כך צריך כל הורה להיות עירני ביותר לכל מה שנעשה עם ילדיו בכל רגע ביממה, ולדעת מה הם עושים והיכן הם נמצאים וכו', ובזכות טרחתם של ההורים על ענין חינוך ילדיהם בדרך הקדושה, הקב"ה מסייע בידם להצליח בכך, ומזכה אותם לראות פרי טוב בעמלם, בנים ובנות קדושים וטהורים, ישרים ותמימים, ש"כל ראייהם יכיר כי הם זרע ברך ה'" (ישעיה סא, ט).

